

*Zorgzaam, nooit vragend,
Nimmer klagend, stil dragend,
Moedig ging je door, steeds weer,
Tot op het laatste moment,
't Wilde niet meer.*

Ter dierbare herinnering aan

Berendina Johanna Maria te Lintelo

weduwe van Gerhardus Antonius Bernardus Dercksen

Zij werd in Enschede geboren op 7 augustus 1907 en is -gesterkt door het Sacrament der Zieken- overleden op 10 november 1999 aldaar. Wij hebben afscheid van haar genomen tijdens de uitvaartdienst in de parochiekerk van De Goede Herder op 15 november 1999 en te ruste gelegd op de R.K. Begraafplaats aan de Gronausestraat te Enschede.

Moeder was de oudste in een gezin met vijf kinderen. Na haar jeugd ging ze naar de kweekschool te Amersfoort en werd onderwijzeres en bleef dit tot aan haar huwelijk in 1943.

Al vroeg ontwikkelde zij een groot gevoel voor verantwoordelijkheid en plichtsbef. Samen met haar zelfdiscipline, feitenkennis en aandacht voor de grote en kleine zaken in het leven waren dit eigenschappen die, gepaard gaand met haar geloof, voor haar leven zeer bepalend waren.

Zij werd moeder van 3 kinderen en was oma van 4 kleinkinderen. Moeder was een zeer sterke persoonlijkheid, temidden van haar gezin een rots in de branding. Zij was de rustige spil, waar omheen

het gezinsleven zich bewoog in voor- en tegenspoed. Zelf beleefde zij jarenlang veel plezier aan haar gymnastiekclubje en daarna aan haar wekelijkse kegelmiddagen. Ze kon erg genieten en nagenieten van door haar gemaakte reizen en uitstapjes. Ze was een intelligente vrouw, die tot op het laatst belangstelling had voor wat er om haar heen gebeurde. Voor haar brede kijk op het leven waren de voor haar dagelijkse kranten onontbeerlijk. Met name ging haar aandacht uit naar de bouwwereld, die zij als aannemersdochter leerde kennen en door haar echtgenoot, die aannemer was, bleef meemaken. Zo kon zij een dankbare steun betekenen voor haar man in het zakenleven. Na vaders dood, in 1977, wist zij haar leven een nieuwe inhoud te geven. Naast haar kinderen ging met name het wel en wee van de kleinkinderen haar ter harte. 44 Jaar heeft ze aan de Kneedweg gewoond, en -toen haar lichamelijke gezondheid iets verminderde- daarna in een zorgwoning op het "Florapark".

In 1996 ging haar gezondheid zodanig achteruit, dat ze in december 1996 werd opgenomen in verpleeghuis " 't Kleyne Vaert". Zelfs in deze laatste jaren bleef ze sterk overeind en gaf elke dag een zo positief mogelijke invulling. Altijd behield zij veel belangstelling voor haar omgeving en familie. Het gezegde: "in het verleden ligt het heden, in het nu wat komen zal" werd door haar veel geciteerd.

Ze wilde het leven nog niet loslaten en vocht na elke tegenslag terug tot het moment dat het niet langer wilde en ze vredig, gesterkt door haar geloof omringd door haar familie, is ingeslapen.

Moeder, oma, bedankt voor alles.

Wij danken u voor uw medeleven en belangstelling.

Kinderen en kleinkinderen